

Ursäkter för att inte följa Islam

Människors ursäkter för att inte hålla fast vid Islam

Det finns mycket saker som många människor säger för att ursäkta sig själva för att inte lyda Allåhs och Hans Sändebuds befallningar: "Reglerna är för svåra, detta är svåra tider, jag har inte blivit vägledd än..." och andra exempel så som dem givna ovanför. En annan sak som de säger är: vi är rädda för människor! De fruktar människor, men Allâh förtjänar mer att vara fruktad. Är inte Han Den som säger till oss:

".... Oroa er därför inte för dem - frukta Mig!" [al-Maa'idah 5:3]

" ... Frukta således inte människorna! Frukta Mig! ... " [al-Maa'idah 5:44]

Är det inte en form av Shirk för en person att frukta andra som han fruktar Allâh eller till och med mer?

Mu'aawiyah skrev till 'Aa'isha Umm al-Mu'mineen [må Allâh vara nöjd med henne] och sade, "Skicka ett brev till mig och ge mig råd, kortfattat."

'Aa'isha [må Allâh vara nöjd med henne] skrev till Mu'aawiyah, "Frid vare med dig. Jag hörde Allåhs Sändebud [Sallallahu 'aleihi wa Sallam] säga, den som söker efter att behaga Allâh genom att göra människor arg, Allâh kommer att skydda honom från människorna; den som söker efter att behaga människor genom att göra Allâh arg, Allâh kommer lämna honom till människorna. Frid vare med dig." [Återberättad av at-Tirmidhi, 2414]

Människor kommer på många löjliga skäl för att inte implementera Allåhs befallningar och Hans Sändebud, i ett försök att komma på ursäkter så att de inte kommer känna sig skyldiga, och för att kunna rättfärdiga det som de gör genom att säga att de är under press eller genom att feltolka saker för att passa dem själva. Ibn al-Qayyim [må Allâh vara barmhärtig med honom] sade, bemötande det:

Ingen har någon ursäkt vilken det än är för att inte lyda Allâh och gå emot Hans befallningar när han känner till dem och är kapabel att göra det som han är befalld och undvika det som är förbjudet. Om det [verkligen] fanns en ursäkt, skulle han inte förtjäna att bli straffad eller klandrad, vare sig i denna värld eller i nästa liv. [Madaarij al-Saalikeen , 1/189]

Klandra dig själv, klandra inte någon annan * och dö av ånger, för du har

ingen ursäkt

Vissa människor använder Shaytaan som en ursäkt. Vissa människor använder al-qadaa' wa'l-qadar [gudomligt öde] Detta är den värsta sorten av ursäkter.

Allâh förenade utsmyckningarna av denna värld och synd till shayaateen, som Han sade:

“[Det hade varit bäst för dem] om de hade ödmjukat sig, när Vår prövning nådde dem; men tvärtom hårdnade deras hjärtan och Djävulen visade dem deras handlingar i ett fördelaktigt ljus.” [al-An'aam 6:43]

“Och av dem som sätter andra gudar vid Guds sida förleds många av [tron på] dessa gudar att se dödandet av sina barn som något förtjänstfullt, och så drivs de mot undergången och deras religiösa begrepp förvirras alltmer för dem. De skulle inte ha begått dessa handlingar om det inte hade varit Guds vilja; låt dem nu hållas med sina påfund!” [al-An'aam 6:137]

Detta motsäger inte Koran versen:

“Men förolämpa inte dem som de åkallar i Guds ställe. I sin okunnighet kan de vilja hämnas genom att förolämpa Gud. Vi har också låtit [människorna i] alla samfund se sina [dåliga] handlingar i ett fördelaktigt ljus. [Men] till sist skall de vända tillbaka till sin Herre och Han skall låta dem veta vad deras handlingar [var värda]” [al-An'aam 6:108] -

Därför att när detta är kopplat till Allâh, betyder det att det är frågan om al-Qadaa' wa'l-Qadar [gudomligt öde], men när det är kopplat till Shaytaan betyder det att han är medlet genom vilket det händer. Dessutom, när synder görs attraktiva, är detta ett straff för dem att de gillar och accepterar det som Shaytaan gjort ansenligt för dem. därför att straffet för sayi'aat [dåliga handlingar] är mer dåliga handlingar, och belöningen för hasanaat [goda gärningar] är mer goda gärningar.

Vad som menas med att använda al-qadar som en ursäkt motsäger idén om att ångra sig, och det är inte alls en acceptabel ursäkt. I vissa rapporter är det förklarat att om en person begår en synd, och sedan säger, “O Herre, detta var Ditt öde och detta är vad Du föreskrev för mig,” Allâh säger, “Du gjorde detta, du förtjänade det, du ville det och du strävade efter det, och Jag kommer att straffa dig för det.” Om han säger, “O Herre, jag gjorde orätt och jag felade och jag bröt mot bestämmelserna,” Allâh säger, “Jag bestämde det och föreskrev att det

skulle hända, och Jag kommer att förlåta dig för det.” Om han gör en god handling och säger, “O Herre, jag gjorde det och jag gav i välgörenhet och jag bad och jag matade andra,” Allâh kommer att säga till honom, “Jag hjälpte dig och Jag vägledde dig.” Och om han säger, “O Herre, Du hjälpte mig och stödde mig och välsignade mig,” Allâh kommer att säga, “Du gjorde det och du ville det och du förtjänade det.”

Så det finns två slags ursäkter: de som i vilka en person inte erkänner att han hade fel – vilket motsäger ideen om att ångra sig, och de som i vilka en person erkänner att han hade fel – vilket gör ångern fullständig.
[Madaarij al-Saalikeen, 1/184]

Vissa människor kan ha någon slags ursäkt, men den är väldigt obetydlig och den kommer inte att vara till mycket användning om de vill använda den ursakten inför Allâh. Om du vill veta hur giltig en ursäkt är, fråga dig själv, kommer detta att vara till någon nytta för mig inför Allâh? Och frukta

“då syndarnas alla ursäkter skall förbli ohörda och nådens dörr slås igen och de skall [förvisas till] en usel boning” [Ghaafir 40:52]

Varje person vet bäst om sig själv och om hans ursäkt är äkta eller falsk. På Domedagen kommer alla saker att bli tydliga, som Allâh säger:

“ja, hon skall se sig själv [sådan hon var], även om hon söker ursäkter [för sina fel].” [al-Qiyaamah 75:14-15]

Källa:

Översatt från engelska:

What will your excuse be tomorrow before Allâh? av Shaykh al-Munajjid